

CARTEA RUTH

Cap 1

Elimeleh vifleaimiteanul, pentru marea foamete, cu muiera Noemi și cu doao feate s-au dus la pământul Moav; carele, împreună cu fiii murind, Noemi, cu Ruth noru-sa în Vithleaim întorcându-să, nu vrea a să chema Noemi, ci Mara.

1. n zilele unui judecătoriu, când giudecătorii povățuia, s-au făcut foamete pre pământ. Și s-au dus un om din Vifleimul Iiudii să nimearnicească în ținutul moaviteanilor cu muiera sa și cu doi feciori.
2. El să chema Elimeleh și muiera lui, Noemi, și doi fii, unul Mahalon și altul Helion, efratheiu din Vifleaemul Iiudii, și întrând în țanutul Moavitide, zăbovia acolo.
3. Și au murit Elimeleh, bărbatul Noemii, și au rămas ea cu feciorii,
4. Carii și-au luat muieri moaviteance, a cărora una să chema Orfa, iară alta Ruth. Și au rămas acolo zece ani.
5. Și amândoi au murit, Maholon adecă și Helion și au rămas muiera săracă de prunci și de bărbat.
6. Și s-au sculat, să margă în țara sa, cu amândoao nurorile sale, din țanutul Moavitide, că auzise că | s-au uitat Domnul la norodul său și le dedease hrană.
- 418v 7. Și au ieșit din locul nimerniciei sale cu amândoao nurorile; și în cale fiind a să întoarce la pământul Iudei,
8. Au zis cătră eale: „Duceți-vă în casa mumei voastre, facă cu voi Domnul milă, precum ați făcut cu cei morți și cu mine.
9. Deie-vă voao a afla odihnă în casele bărbaților care veți dobândi”; și le-au sărutat. Carele cu glas înalt au început a plânge
10. Și a zice: „Cu tine vom merge, la norodul tău”.
11. Căra ea le-au răspuns: „Întoarceți-vă, featele mele! Căci veniți cu mine? Au doară mai am fii în pântecele mieu, ca să puteți nădăjdui bărbați din mine?”
12. Întoarceți-vă, featele mele, și vă duceți, că, iată, de bătrâneate m-am supus, nici sânt vreadnică de legătura bărbătească. Măcar de-aș și putea în ceastă noapte zămisli și naște fii,
13. De-ți vrea a aștepta până vor creaste și să plinească anii vârsteai, mai înainte veți fi bătrâne decât vă veți mărita. Nu, rogu-vă, featele mele, că strămtoarea voastră mai tare mă împresură și au ieșit mâna Domnului împotriva mea”.
14. Și, înălțând glasul, iară au început a plânge. Orfa au sărutat pre soacră-sa și s-au întors. Ruth s-au lipit de soacră-sa,
15. Căriia au zis Noemi: „Iată, s-au întors cumnată-ta la norodul său și la dumnezăii săi, mergi cu ea”. ||

16. Carea au răspuns: „Nu te împotrivi mie să te las și să mă duc, că oriîncătro vei merge, voi merge; și unde vei zăbovi, și eu așijderea voi zăbovi, norodul tău, norodul meu, și Dumnezeuul tău, Dumnezeul meu. 419r

17. Care pământ te va primi murind, într-acela voi muri și acolo voi lua loc de îngropăciune. Acestea îmi facă Domnul și acestea îmi adaogă, de nu sângură moartea mea mă va despărți de tine.

18. Și, văzând Noemi că cu neîndoită inimă Ruth au socotit a merge cu sine, n-au vrut a să împotrivi, nici la ai săi mai mult să să întoarne a o îndemna.

19. Și au purces împreună și au venit în Vifleaim. Carele întrând în cetate, la toți s-au vestit graiul; și zicea muierile: „Aceasta-i Noemi aceea?”

20. Căroră le-au zis: „Nu mă chemați Noemi (adecă frumoasă), ci mă chemați Mara (adecă amară), că cu amărăciune foarte m-au împlut Atotputearnicul.

21. Ieșit-am plină și deșartă m-au înturnat Domnul. Căci, dară, mă chemați Noemi, pre carea Domnul o au smerit și o au năcăjit Atotputernicul?”

22. Și au venit Noemi cu Ruth moaviteanca, noru-sa, din pământul nemernicii sale, și s-au întors în Vifleaim când întâiu să săcera orzurile.

Cap 2

*Ruth, împresurată de foamete, spice în holda lui | Vooz, cumnatului său, culegând, har la el
au aflat și veaselă sara s-au întors la soacră-sa, mult de grâu și din rămășițele bucatelor
aducându-i.* 419v

1. i era omul lui Elimeleh rudenie, om puternic și de multe averi, pe nume Vooz.

2. Și au zis Ruth moaviteanca către soacră-sa: „De poruncești, voi merge în țarină și voi culeage spice care vor scăpa din mâinile săcerătorilor, oriunde voi găsi harul vrunei stăpân milostiv spre mine”. Căriia ea i-au răspuns: „Mergi, fata mea!”.

3. Și s-au dus și culegea spice după săcerători. Și s-au întâmplat de au avut holda aceea stăpân pre nume Vooz, care era din rudenia lui Elimeleh.

4. Și, iată, el venea din Vithleaim și au zis săcerătorilor: „Domnul cu voi!” Carii i-au răspuns: „Blagoslovească-te Domnul!”

5. Și au zis Vooz tinărului care era mai-mare preste săcerători: „A cui fata aceasta?”

6. Căruia i-au răspuns: „Aceasta-i moaviteanca carea au venit cu Noemi din țanutul Moavitide.

7. Și s-au rugat să culeagă spicele ce vor rămânea, urmând urmele săcerătorilor. De astă-dimineată până acum stă în țarină și nici la mâncare s-au întors acasă”.

8. Și au zis Vooz către Ruth: „Auzi, fată, nu te duce în altă țarină a culeage, nici te depărta de la locul acesta, ci te împreună cu featele mele | |

9. Și unde vor săcera, urmează. Că am poruncit slujilor mele ca nime să-ți fie greu, ci de vei și însăta, mergi la sarcini și bea ape din carele și slugile beau”.

10. Carea, căzând pre fața sa și închinându-să la pământ, au zis către el: „De unde mie aceasta, să aflu har înaintea ochilor tăi și să te învreadnicești a mă cunoaște, o muiare nimearnică?”

11. Căriia el i-au răspuns: „Vestitu-mi-s-au toate care ai făcut soacrei tale după moartea bărbatului tău, și că ai lăsat părinții tăi și pământul în care te-ai născut și ai venit la norodul care mai nainte nu-l cunoșteai.

12. Răsplătească-ți Domnul pentru lucrul tău și plată deplină să iai de la Domnul, Dumnezeul lui Israil, la care ai venit și supt a căruia aripi ai scăpat”.

13. Carea au zis: „Aflat-am har înaintea ochilor tăi, domnul meu, care m-ai mângăiat și ai grăit la inimă slujnicii tale, carea nu sânt aseamenea unuia din slujnicile tale”.

14. Și au zis către ea Vooz: „Când va fi ceasul mâncării, vino aici, și mănăcă pâne și întinge îmbucătura ta în oțat”. Și au șezut la coastele săcerătorilor și ș-au adunat papă și au mâncat și s-au săturat și au luat rămășiță.

15. Și de acolo s-au sculat să culeagă spice după obicei. Și au poruncit Vooz slugilor | sale, zicând: „De va vrea să și seacere cu voi, nu o opriți.

16. Și din mânunchelile voastre aruncați cu deadinsul și lăsați să rămâie, ca fără rușine să culeagă și, culegând, nime să o probozească”.

420v

17. Și au cules în câmp până sara; și care culesease cu varga bătându-le și scuturându-le, au aflat ca măsura efi de orz, adecă trei modii.

18. Care purtându-i, s-au întors în cetate și i-au arătat soacră-sa; și încă au scos și i-au dat din rămășițele bucatei sale din carea să săturase.

19. Și i-au zis soacră-sa: „Unde ai cules astăzi? Și unde ai făcut lucrul? Fie blagoslovit care s-au milostivit ție”. Și i-au spus la cine lucruse și numele omului i-au spus, că Vooz să chema.

20. Căria au răspuns Noemi: „Blagoslovit fie de la Domnul, că acelaș dar, care dăruisă celor vii, l-au ținut și celor morți”. Și iară au zis: „Rudenia noastră iaste omul”.

21. Și Ruth, și aceasta, au zis: „Mi-au poruncit ca până atuncea să mă împreun săcerătorilor săi, până când vor săcera toate holdele”.

22. Căria i-au zis soacră-sa: „Mai bine iaste, fata mea, să ieși cu featele lui la săceriș, ca nu cumva în țarină streină cineva să-ți stea împotivă”.

23. Și s-au împreunat featelor Vooz și până atunci au săcerat cu eale, până când orzul și || grâul s-au adunat în șuri.

Ms 19
1r

Cap 3

Ruth, ascultând sfatul soacră-sa, la picioarele lui Vooz, când durmea, culcându-să, cu smerenie nuntă au poftit; luând veasăă răspuns, șease modii de orzu la soacră-sa aduce.

1. i, după ce s-au întors la soacră-sa, au auzit de la ea: „Fata mea, cerca-ți-voiu odihnă și voiu căștiga, ca bine să-ț fie.

2. Vooz acesta, a căruia featelor te-ai împreunat în țarină, rudenia noastră iaste, și în ceastă noapte vântură area orzului.

3. Deci, spală-te și te unge și te îmbracă cu vejminte mai neatede și te pogoară la arie, să nu te vază omul până când va sfârși mâncarea și beutura.

4. Iară când să va duce la durmit, samnă locul în care doarme și, venind și descoperind contușul cu care să acopere de pre picioare, și te vei arunca și acoloa vei zăcea, iară el îți va zice ție ce trebuie să faci”.

5. Carea au răspuns: „Orice vei porunci, voiu face”.

6. Și s-au pogorât la are și au făcut toate care poruncise soacră-sa.

7. Și după ce mâncase Vooz și beuse și să făcea mai veasel și să dusease a durmi lângă stogul znopilor, venit-au într-ascuns și, deascoperind | contușul de la picioarele lui, s-au aruncat.

8. Și, iată, la miiăzănoapte s-au spâimântat omul și s-au turburat și au văzut muierea zăcând la picioarele sale.

9. Și i-au zis: „Cine ești?” Și ea au răspuns: „Eu sânt Ruth, slujnica ta; întinde contușul tău preste slujnica ta, că rudenie ești”.

10. Și el, blagoslovit, au zis: „Ești de la Domnul, fată, și cea dintâiu milă cu cea de pre urmă ai învins, că n-ai urmat după tineri săraci sau găzdaci.

11. Deci, nu te teame, ci orice-m vei zice, face-ți-voiu, că ști tot norodul care lăcuiaste înlăuntru portilor cetății meale pre tine a fi muiare de cinste.

12. Nici mă tăgăduiesc a fi rudenie, ci iaste altul decât mine mai aproape.

13. Odihnește-te iastă-noapte, și, făcându-să dimineață, de va vrea a te ținea după cuviința rudeniei mai de aproape, bine iaste lucrul, iară de nu va vrea el, eu fără nici o îndoială te voiu priimi; viu e Domnul, dormi până dimineață”.

14. Și au durmit la picioarele lui până la treacerea noptii. Și s-au sculat mai nainte de-a să cunoaște oamenii între sineș și au zis Vooz: „Păzește, să nu știe cineva că ai venit aici”.

15. „Și, iarăși, întinde-ți – au zis – plașca ta, cu care te acoperi, și ține cu amândoa mânilor”. Care întinzând și țâind, au măsurat șease modii de orz și le-au pus spre ea; care purtând, || au intrat în cetate.

16. Și au venit la soacră-sa, carea i-au zis: „Ce ai lucrat, fiico?” Și i-au povestit toate care îi făcuse omul.

17. Și au zis: „Iată, șease măsuri de orz ne-au dat și au zis: «Nu vreau deșartă a te întoarce la soacră-ta»”.

18. Și au zis Noemi: „Așteaptă, fiico, până când vom vedea ce sfârșit va avea lucrul, că nu va înceta omul până ce va plini ce au grăit”.

Cap 4

Vooz înaintea bătrânilor cetății ia moștenirea lui Elimeleh și Ruth, nora celui mort, muiere (lăsând cel mai aproape căderea sa), din carea au născut pre Ovid, moșul lui David, împăratului.

1. i s-au suit Vooz la poartă și au șezut acolo. Și văzând rudenii trecând, de care mai înainte era vorba, au zis către el: „Abate puțânel și șezi aici”, chemându-l pe numele său, care s-au abătut și au șezut.

2. Și luând Vooz zece bărbați din bătrânilor cetății, au zis către ei: „Ședeți aici”.

3. Carii șezând, au grăit către rudenii: „O parte de țarină a fratelui nostru, Elimeleh, o va vinde Noemi, carea s-au întors din ținutul Moavitide.

4. Carea am vrut să auză și să zică înaintea tuturor carii șed și celor mai mari născuți | din norodul meu. De vrei a stăpâni după căderea rudenii, cumpără și moștenește; iară 2v de nu-ți place, și aceasta-m spune, să știi ce trebuie să faci, că nime nu-i rudenie, fără tu și eu, care al doilea sânt”. Iară el au răspuns: „Eu voi cumpăra țarina”.

5. Căruie i-au zis Vooz: „Când vei cumpăra țarina din mâna muierei, și pre Ruth moaviteanca, carea au fost a celui mort, trebuie să o iei, ca să deștepti numele rudenii tale în neamul său”.

6. Carele au răspuns: „Îngăduiesc căderii rudenii, că nu trebuie să șterg rămășița familiei mele. Tu te slujește de căderea mea, de carea bucuros a mă lipsi mărturisească”.

*2 Leage 25, 7. 7. *Și acesta era obiceiul de demult în Israil între rudenii, când unul altuia îngăduia căderea: să fie tare mărturisirea, dezlega omul încălțământul său și-l da aproapei lui. Aceasta era mărturia îngăduinții în Israil.

8. Zis-au, dară, aproapei lui Vooz: „Ia încălțământul tău”. Carele îndată l-au dezlegat din piciorul său.

9. Iară el, celor mai mari născuți și tot norodului: „Martori voi – au zis – sânteți astăzi, că am moștenit toate care au fost a lui Elimeleh și a lui Helion și a lui Mahalon, dându-mi-le Noemi.

10. Și Ruth moaviteanca, muierea lui Mahalon, și căsătoria am luat, să deștept numele mortului în moștenirea sa, ca nu numele lui din familia sa || și din frați și din nurori să 3r să șteargă. Voi – am zis – acestui lucru martori sânteți”.

11. Răspuns-au tot norodul care era în poartă și cei mai mari născuți: „Noi mărturii sântem; faci Domnul muierea aceasta, carea întră în casa ta, ca pre Rahil și Lia, carele au zidit casa lui Israil. Să fie pildă de vârtute în Efrata și să aibă numele vestit în Vifleaim.

*Face. 38, 29. 12. Și fie casa ta ca casa lui Fares, *pre carele Thamar l-au născut liudei, din sâmbanța care-ți va da Domnul din fata aceasta”.

13. Și au luat Vooz pre Ruth și o au priimit muiere; și au intrat la ea și i-au dat Domnul să zămislească și să nască fiu.

14. Și au zis muierele către Noemi: „Blagoslovit e Domnul, care n-au suferit să să sfârșască următorii familiei tale și să să cheme numele lui în Israil.

15. Și să aibi cine să-ți mângăie sufletul și să-ți hrănească bătrânețele, că din noru-ta s-au născut, carea te iubește și cu mult mai bună-i ție decât șapte fii de ai avea”.

16. Și, luând Noemi pruncul, l-au pus în sânul său și era ca o doică și purtătoare.

17. Iară muierele vecine, bucurându-să cu ea și zicând: „Născutu-s-au fiu Noemii, i-au chemat | numele lui Ovid. Acesta iaste tatăl lui Isai, tatălui David. 3v

*1 Para. 2, 5 18. Acestea sânt neamurile lui *Fares: Fares au născut pre Eson,

și 4, 1. 19. Eson au născut Aram, Aram au născut Aminadav,

Math. 1, 3. 20. Aminadav au născut Nahason, Nahason au născut Salmon,

21. Salmon au născut Vooz, Vooz au născut Ovid,

22. Ovid au născut Isai, Isai au născut David.

